

α ω

KJERK BLAD

FOR INDERØY

NR. 3

2013

72. ÅRG.

Klagesangen

Midt mellom mange triste vers i boken Klagesangene i Bibelen, finnes det noen ord som lyser opp stemningen totalt. Tross all sykdom og smerte holder fortelleren fast på én ting:

”Herrens miskunn er ikke forbi, hans barmhjertighet tar ikke slutt. Den er ny hver morgen, stor er din trofasthet.”

Jeg kjenner meg igjen i mye av det triste, og ikke minst hvordan det triste så lett påvirker meg til å bli enda mer trist. Da er det godt å høre slike oppmuntringer som setter det vonde litt til side. Det er egentlig ikke så mye som skal til, bare et lite puff i tanken, så kjenner jeg at håpet er der igjen. Jeg er avhengig av håpet. Håpet setter alle de hverdagslige dumheter til side og setter mitt liv i en større sammenheng. Der er jeg ikke bare meg selv, men ser også mitt liv som verdifullt på linje med alle jeg ser opp til.

Jesus er med meg, selv om han føles så langt borte, og selv om jeg skulle bli sint på ham fordi jeg ikke får det slik som jeg vil ha det. Jesus er med meg, fordi han er trofast og slipper ikke taket – han kjenner meg, men gir meg likevel ikke opp. Og selv om jeg iblant ikke klarer å nevne navnet hans, så vet han hvordan jeg har det og venter på meg til jeg er klar til å møte ham igjen.

Alt starter på nytt hver morgen – med blanke ark og fargestifter tel – og det som var i går er lagt bak meg. Det triste kommer gjerne tilbake som en mørk skygge av det jeg tror jeg har glemt – men med Jesu hjelp kommer lyset til og jeg ser alt som jeg frykter inn i øynene – og da viker det unna. Jesus vet at skyggene ikke er meg og at alle speilbildene har en original. Det er slik han kjenner meg og møter meg på hjemmebane. Han bryr seg ikke med alle lagene jeg legger på meg, men går innunder og kaller på meg derfra. Det er der inne Jesus er trofast, og han kaller meg til å

vise mer av den siden fordi den er mer ekte, den er mer verdifull, den gjenskiner mer av Guds skaperglede enn det jeg klarer av bare meg selv. Utenpå vil jeg aldri forandres, jeg vil alltid være den samme – men ved å tro på at Jesus kan starte en god gjerning i meg – så vil den jeg egentlig er der inne begynne å skinne gjennom alle lagene – og den jeg er utenpå fargelegges av det som er innenfor. Når jeg ser meg selv som verdifull, vil andre merke det, uten å klare å sette ord på hva som er annerledes.

Jeg blir alltid så forbauset over hvordan folk forandrer seg når jeg tør å bli kjent med dem. Da er det som om det kjedelige førsteinntrykket lyses opp av den de uttrykker seg som. Det verdifulle tyter ut til overflaten, og det hjelper meg til å stole på at jeg selv også må gjøre det samme. Jeg forvandles av de verdiene jeg velger og holder meg til. Og Jesus hjelper meg til å holde fast på dem, tross all motstand som møter meg.

Der inne i meg fortsetter troen å leve, og håpet forsvinner ikke, nettopp fordi Jesus er trofast mot meg. Og der inne skaper Gud kjærlighet som i et stort smelteverksted. For det er frukten og resultatet av den gjerningen Gud startet i meg. Det er som om han lagrer opp tonnevis av kjærlighet bare for meg fordi han synes jeg er verdt det. Og når jeg selv føler meg elsket, så hjelper Jesus meg til å bli glad i dem jeg blir kjent med. Jesus hjelper meg til å lete bakenfor det ytre, slik han ser mine medmennesker. For der inne er vi like, du og jeg.

Stol på Jesus, for han er ikke bare trofast mot meg, han er det for deg også – og han vil møte deg på det morsmålet du kjenner, med ditt hertespråk og i dine dype tanker.

Fred være med deg!

*Hilsen sokneprest
Einar Bach Skomsvoll*

Framsidedbildet: Sakshaug kirke i kveldslys. Foto: Ole Gangstad.

Baksidedbildet: Høsting i fjellet. Foto: Jørgen Røflo.

Ny salmebok?

I disse dager vurderer i alle fall to av menighetsrådene våre – Inderøy og Sandvollan, om de skal ta i bruk ny salmebok for den norske kirke. Boka kommer til første søndag i advent, og Inderøy skal ha avstemning 22. september.

Første søndag i adventstida i år tas det i bruk ei ny salmebok i Den norske kirke: Norsk salmebok 2013. Ei salmebok som er langt mer innholdsrik enn forgjengeren, og som slett ikke bare er til innvortes bruk i kirken. Arbeidet med denne salmeboka har pågått siden 2004, og den ferdige boka er vedtatt av Kirkemøtet 2012.

Norsk salmebok 2013 er et fyldig og allsidig utvalg av gammelt og nytt. Den består av 899 salmer og 92 bibelske salmer og liturgiske sanger, altså til sammen 991 nummer. I det følgende oppgis antall tekster, fordi salmer med flere tekster – for eksempel salmer med både bokmåls- og nynorsktekst – i motsetning til i den nåværende boka står på ett nummer. En vil finne igjen 596 tekster fra den nåværende Norsk Salmebok og 147 tekster fra Salmer 1997. 336 tekster er nye i forhold til de nåværende bøkene.

Noe av det som er nytt med denne boka, er de mange ulike språk den rommer. Fra før har vi hatt salmer på dansk og svensk. Det er norske menigheter vant til. Nå kommer det med mange originaltekster, enten første vers eller hele salmen. Det kan være salmer som er kjent over store deler av verden (Amazing grace) eller Taizé-sanger, og det kan – som i Salmer 1997 – være korte vers fra Afrika, Sør-Amerika eller Asia. Også disse er kjent over store deler av verden, fordi de stammer fra de store økumeniske bevegelsene. De internasjonalt kjente salmene og sjangrene spirituals og gospelsanger gjør at engelsk språk nå blir å finne i vår norske kirkesalmebok.

Noe av det en fort vil legge merke til, er 15 salmer på hvert av de samiske språkene (nord-

samisk, lulesamisk, og sørsamisk) og 15 kvenske salmer.

Det er to hovedgrunner for dette språklige mangfoldet. Det ene er å sikre en rikdom av åndelig sang. Utvalget er derfor hentet fra kilder i hele den verdensvide kirke, og delvis altså med den originale språkform. Det andre er at forholdene i mange av våre menigheter er radikalt endret siden den nåværende salmeboka ble laget. Nå finner vi mange steder et etnisk og språklig mangfold, som det er fint å kunne gjenspeile i vår kirkesang. Det er også en av begrunnelsene for å ha med noen allment kjente salmer på engelsk, som er forståelig for de aller fleste. At en ved hjelp av engelsk kan synge noen kjente salmer sammen, er av stor verdi.

Boka inneholder i tillegg til salmene ei bønnebok, et utvalg av liturgier og Den lille katekismen. I tillegg er det fyldige registre, som hjelper til en god bruk av boken. Samlet sett fyller dette 1455 sider.

I motsetning til den nåværende salmeboka, som foreligger i en bokmålsutgave (rød) og en nynorskutgave (grønn), er den nye felles for begge målformer.

Det er viktig at salmeboka er rikholdig og mangfoldig og at den kan brukes gjennom kirkeåret og i ulike faser av troen. Men den praktiske og reelle effekten av salmebokas innhold er det bruken som skaper. Bruken skaper kjennskap, slik at man uten hindring kan delta i sangen. Men bruken skaper også sterke bånd til konkrete salmer. Salmeboka gir oss ord, både i glede og sorg, ord som vi ellers vanskelig ville finne. Og når en har lagret en erfaring inn i en salmes tekst og melodi, så vil dette senere alltid klinge med.

Salmeboka er kirkens smykkeskrin. La oss finne frem til gamle og nye skatter og holde sangen oppe i vår menighet!

Fra "Kirkeaktuelt"

Verdien av å plante eit tre

Samtalar på tur i Etiopia med misjonæren, ambassaderåden, russen, predikanten og presten

Heimleg lang kulde og voldsomt regnvær set minna om Etiopia i eit spesielt lys. Solveig, dotter mi, og eg har vore på besøk hos bror min Anders. Han er ambassaderåd i Etiopia med ansvar for å fordele fleire hundre millionar norske klimapengar. Eg vil forsøke oppsummere og ikkje minst fordøye fem dagars tur saman med han, pensjonert misjonær Hans Birger Nergård og vår tryggleik og ledsagar på turen, den etiopiske predikanten Chemada. Vi har vore på tur inne i landet til Hans Birger sine gamle misjonsmarker, ein ferie-

tur, men og ein opplæringstur. Alle er opptatt av livsgrunnlaget og ikkje minst no klima. Spørsmålet eg stiller desse karane er: kva er det som driv dei i arbeidet med å hjelpe på klimautfordringane? Kva er verdigrunnlaget deira?

Refleksjonane og samtalene skjer i mil etter mil i ambassaderåden sin Landcruiser, og telefonen over Eggeåsen kan berre gå å leggje seg. Innimellom er det stopp ved eroderte fjellsider der det bare for 10 år sidan var skog og grønne åsar. Behovet for mat og brensel har ført til at bøndene

har hogge skogen og dyrka opp fjellsidene. Det gjer at det ikkje er nokon vegetasjon eller rotsystem som kan «ta imot» regnet, og det kan fritt skylle jorda frå dei bratte åssidene og ut i elver der det til slutt blir liggjande ved Nilen sitt utløp i Egypt. Vi besøker planteskolar og skogplanteprosjekt som NMS har støtta, og i det elles tørre landet har vi på misjonsstasjonane sett verkeleg grønne lungar. Eller bokstaveleg tala grønne kyrkjelydar. Vi har lytta til eit vel av Hans Birgers fantastiske historier frå misjonsmarka.

Møte mellom lokale leiarar, misjonær og ambassaderåd om skog og klima.

På humoristisk/alvorleg oppmoding frå undertegna vart vi i møte hos den lokale domaren dømde til å reisa heim og gjere det vi kunne for å ta grep om klimautfordringane.

Solveig og eg har blauta skjortene våre, det hjelper på varmen, vi har alltid vassflaska inna rekkevidde. Vi har lytta til lokalbefolkninga sine erfaringar med klimaendringane, temperaturen dei kjenner stig, regnet som kjem til uforutsette tider og gjer det vanskelig å planlegge såing og hausting. Det er ingen her som seier: «Klimaendringane – nei det er berre noko forskarane skremmer oss med». Desse ser, og kjenner på kroppen i det daglege livet. Dei er bekymra for avlingar og maten, men og for sjukdomar som overføres frå dyr til menneske. Sjukdomar av type svineinfluensa, fugleinfluensa kan utvikle seg lettare i slik enorm varme.

Eg skjønar at vi ikkje berre er på ferietur, vi er på tur med bror min, ambassaderåden. Vi har lytta til hans oppmuntring, syn for verdien av gode prosjekt der på grunnplanet, nytta over å sjå kor-

leis dei driv, gleda over det store medvit og ansvar i høve til klimaproblematikken. Han er diplomat bror min, lover ikkje noko, men fortel og at "Norway og the government" ser etter gode prosjekt som ein ser resultat av, at det fins pengar ein ynskjer å sette inn i gode tiltak; at løysingane må ein vera saman om. Eg ser dei smiler når han seier at regjeringa må lytte til deira kompetanse, men han har og gode råd å gje (bonde veit du, med mange års erfaring frå arbeid i Afrika), og oppdatert kunnskap om den globale klimasituasjonen.

På kammerset er ikkje bror min berre optimist. Han skisserer klimaforskarane sine funn som seier at det er store sjansar for at alle dei drivhusgassane vi no slepp ut vil varme opp kloden med det resultat at havet stig og verdas samla matproduksjonsevne blir dramatisk redusert. Om dei verste scenariane slår til, vil

store delar av verda kunne stå utan mat og alt innan utgangen av dette århundret. Vi har nærmest dubla CO_2 innhaldet i atmosfæren frå «førindustriell tid» og for å unngå ei mogleg eskalering av temperaturen på jorda, må vi truleg lata $\frac{3}{4}$ av dei til no kjende kol, olje og gassreservane liggje urørde. Få oljeproduserande land ser ut til ville akseptere dette, ikkje Norge heller, og sjølv om vi kanskje alt er rike nok opnar vi no for ny oljeleiing i nord.

Eg er glad han ikkje fortel dei dette, tek motet aldeles frå dei. Eg utfordrar bror min, likar ikkje å vera dommedagsprofet, synes det blir vel pessimistisk; korleis skal eg kunne formidle vidare utan at folk let att øyra? Korleis skal eg sjølv kunne ta dette med heim på nokon handterleg måte? Dommedagsprofetiar er vi kjende med. Det er lett å misse motet. Han skjønar det, vil ikkje skremme dei som treng mot. Men han

held fast på at no har vi visst om klimakrisa så lenge utan å gjere nok med henne at tida er i ferd med å renne ut for oss.

Vi har samtalt i bilen rundt omkring med dei lokale prosjekt- og kyrkjeleiarar. Latteren sit laust – utruleg at ein med så forskjellig bakgrunn kan spøkje og skjöne kvarandre så godt. Vi har vore innom det meste; sjølv-sagt mykje klima, jordbruk, men og at det går treigt med utviklinga av demokrati, Vi har diskutert oppdragelse, omskjering, evolusjonsteori og religion. Og det heng saman, og det uendeleg stort og komplekst dette spørsmålet om klima. Bror min som kallar seg ateist, ser likevel at kyrkjelydane kanskje er dei organisasjonar som mest effektivt kan setje ut i livet gode reformer. Dei er godt organiserte, har stor tillit og har preikestolar.

«Så kva er det som driv dykk då?» spør eg i håp om i alle fall å få grep om det som skal i kyrkjebladet? «Kva er verdi-grunnlaget?»

Solveig er opptatt av at folk ikkje har det bra, og vil gjerne hjelpe. Bror min ser klimakrisa som noko den vestlege verda i størst grad har bidrege til med alle industriutslipp, oppvarming, og anna oljeforbruk, men og med avskoging og intensivt landbruk som og frigjer klimagassar. Han føler eit ansvar og vil gjerne gjere sitt for å reparere. Misjonæren kjenner på kallet, Gud ville noko med livet hans. Han har frå han kom hit for 40 år sidan sett nauda, men og fått utløp for sine Reodor Felgen talent i utvikling av oksekjerrar, jordomnar som kan halvere vedhogsten og plante-skular som kan få oppatt skogen.

Fjellpresten undrar på om det betyr noko for dei å sjå jorda som

eit skaparverk, om ho har eigen verdi utan som ressurs for oss menneske. Misjonæren meiner det. Bror min treng ingen Gud for å sjå kor synd det vil vera å øydeleggje denne fantastiske og mangfaldige jorda. Begge elsker dei Afrika. Begge kjenner dei på at her nede gjer dei ein forskjell. Bror min med sitt økologiske landbruk slit som dei fleste bønder med at folk i Noreg i liten grad verdset matproduksjon. Her ser han både nytte av sine ressursar, og som han sjølv seier; «det er eigentleg eg som får her nede. Eg kan uansett berre gjere ein manns verk, men her får eg att i tusental; i alle eg møter, i velvilje, i å sjå at ting går, at folk er takksame. Eigentleg er det ein egotripp veit du».

Det skjønar eg meg på. Å følgje hjartet sitt er «EGO», det er å la det bli det det er skapt til. Godt at hjartet er skapt for å gjere det gode. Å gjere det gode er å vekse som menneske, er å ha det godt med seg sjølv. Eg kjenner likevel at hjartet mitt ikkje har det heilt godt. Det er for store problem, det er for mange ungar vi må lukke augo for når dei ber om pengar, det er for dystre utsikter. Og det er slik seier bror min. Som menneske er vi ikkje laga for å kunne ta inn over oss å leve

Hans Birger og Anders.

i eit globalt samfunn. Det er for stort, for komplekst. Vi er ikkje Gud tenker eg, og ved Gud eg håpar han finst og legg sin gode vilje til.

Chemada, den etiopiske predikanten er kanskje den som trøystar meg mest. Han set mennesket inn i sin rette samanheng. Han skisserer trea, elvene, jorda og sola som alle har sin plass og si oppgåve i dette skaparverket. Og han viser oss mennesket sin plass: Vi kan bevege oss, vi kan handle, vi har ansvar og utfordring. Vi er ikkje Gud, men likevel; vi kan plante eit tre.

Eli Vatn

Trosopplæring i Inderøy høsten 2013

Inderøy kirkelige fellesråd har ansatt Lise Marit Hansen og Silje Vang Pedersen i 25 % stilling hver for å arbeide med trosopplæring i menighetene i Inderøy. Silje er jo godt kjent fra før, som organist i menighetene, mens Lise Marit er ny. Hun er nå bosatt på Steinkjer.

Inderøy har to år på seg til å lage en Plan for trosopplæring. Den skal gi en systematisk og sammenhengende trosopplæring for alle døpte i alderen 0–18 år, som en erstatning for den kristendomsundervisning som skolen tidligere utførte for kirken.

Samtidig som det er ansatt to på Inderøy, er det også ansatt to på Steinkjer i 80 % stilling

hver, og en på Snåsa i 40 % stilling. Disse tre skal arbeide i resten av prostiet. Da dette er nytt for alle disse fem ansatte, vil det bli lagt opp til et samarbeid på prostiplan, slik at de kan hjelpe hverandre og slipper at hver enkelt må gjøre alt selv. Mye vil være likt i mange av menighetene, og da kan en utvikle programopplegg i fellesskap. I starten vil det gå mye tid til planlegging og til å gjøre dette kjent, så det blir nok ikke så mange nye tiltak i løpet av høsten. Etter hvert vil barn og unge i Inderøy også få mulighet til å bli bedre kjent med den kirken de er døpt inn i, og den trua som denne kirken bygger på.

Gustav Danielsen, prost

Kjerkstubasar

Den tradisjonelle Kjerkstubasaren gjennomføres i år **lørdag 5. oktober fra kl. 10.00–15.00 på Kjerkstu.**

Dette er den 25. basaren i rekka og det er å håpe at riktig mange møter opp for å få med seg den. Det blir populære produkter for salg, tombola, ulike utlodninger, salg av rømmegrøt og kaffe. Avslutning med andakt og trekking av gevinster i det store lotteriet. Basarpengene som kom inn i fjor har bidratt til kjøp av piano i den store salen og til piano og lydanlegg i den nye salen. Flere ting står på ønskeliste, så basarinn-tekter også i år vil komme godt med!

Det er Kjerkstuforeninga som står som arrangør av den årlige basaren. De vil takke bygdefolket for imøtekommende innstilling og velvilje i forberedelsene og gjennomføringa av arrangementet gjennom alle år – enten det gjelder salgsvarer, gevinster, kjøp av nummer eller praktisk hjelp!

Alle små og store bidrag er like viktige i den store dugnaden som Kjerkstubasaren er, og som alltid har gitt gode resultat.

Vel møtt til årets basar!

Hilsen Kjerkstuforeninga

Prestesituasjonen i Inderøy

Fra prosten har vi fått opplyst at stillingen som prest i Inderøy er lyst ut med søknadsfrist 23. september. Ansettelse vil bli foretatt i bispedømerådet i november, slik at vi i beste fall har en

ny prest på plass tidlig i 2014. Pr. 14. september har det meldt seg en søker.

Redaksjonskomiteen

Tistel

Seinsommaren og hausten kan by på mye fint i blomsterverda. Fargane er sterkare og mørkare enn i den lyse våren, særleg går mørk lilla og fiolett igjen i mange blomster på seinsommaren. Tenk berre på geitrams, røsslyng, høstasters, erika – og tistel! Flotte i fargen og verdt ei historie alle i hop, men her skal vi ta eit nærare blick på tistelen.

Tistelen har aldri vore sett på med blide auge, den er mislikt, forakta og uønska. Dei kvasse taggane har nok mye av skylda for det, dei har vel vore årsak til mangt eit sår på finger og fot opp gjennom tida. Den blir også rekna som eit stygt ugras der han veks, og likar seg best på tørre urydda stader, i åkerreiner og vegkantar.

Tistelen var kjent her i Norden lenge før kristen tid. Den eldre Edda, som er ei samling kvad frå norrøn gudetru, har eit diktverk, Skirnismål, der guden Frøy sender tjenaren sin, Skirne, for å fri for seg til Gjerd, Gymes dotter – ”venaste veikja i verda vide.” Og når så Gjerd vegrar seg og ikkje vil, sender Frøy dette trugsmålet mot henne: “Du skal bli naken og tørr som ein tistel!”

I Bibelen er tistelen nemnt fleire gonger, t.d. i første Mosebok 3.18. der Gud seier til Adam: “Torn og tistel skal jorda bera, og du skal ete av vekstene på marka”. Og i Matteus 7.16. frå Bergpreika: “Kan ein hauste druer av klunger eller fiken av tistlar?”

I songen “Sjå no er det dag” skriv Per Sivle i eitt av versa:

“Og tistel her vaks, og brennegras vaks, og sumtid så vart det mindre med aks”.

Tistelen blir framstilt som motsetnad til alt som er fruktbart og ber grøde. Nei, ein finn ikkje mye positiv omtale av tistelen.

I gamle kalenderar var det også oppskrive visse dagar da denne mislikte planten lettast kunne øydeleggast.

Er det da ingen godord å finne for denne ugagnskråka av ein plante? Jo, det er i alle fall ein tistel-art som er så spesiell at den fortjener å bli framheva, det er mariatistelen. Den har fått namn etter jomfru Maria. Ei legende frå middelalderen fortel at noen dråper frå Marias brystmelk fall ned på ein plante da dei var på flukt frå kong Herodes. Nerven på blada vart farga kvite, og planten fikk eit vakkert kvitmarmorert bladverk. På engelsk heiter den også Milk Thistle.

Denne planten har gjennom hundreåra vore svært viktig innan urtemedisin. Den er blitt brukt mot lever-, lunge- og galle-sjukdommar, mot gulsott og migrene, og personar med psoriasis skal også ha hatt nytte av planten. Eit gammelt råd er også å legge eit blad frå denne planten på eit blødande sår. Det stoppar blodet, og får såret til å gro fortare, heiter det.

I Skottland har tistelen høg status, det er nasjonalblomsten der, og vi finn han som symbol og logo overalt. Det skal, ifølge eit sagn, skrive seg frå vikingtida, da våre forfedre frå Norden gjorde fleire åtak mot Skottland. Ei natt på 800-talet var dei i ferd med å overmanne skottehæren, da ein av dei berrfotte vikingane trampa på ein tistel. Han skreik så

stygt at skottane vakna, tok til våpen og slo nordmennene tilbake. Skottland var frelst frå desse fæle vikingane ved hjelp av ein tistel! Den skotske Tistelordenen, oppretta i 1687, er den nest fornemste ridderordenen i Storbritannia etter Hosebandsordenen.

Her i nordleg-tempererte strøk finnes ialt ca 150 arter med tistlar. I landet vårt har vi nok ikkje så mange, men vi har t.d. åkertistel, myrtistel, vegtistel og kvitbladtistel, og det finnes også krusetistel og stjernetistel. Alle er “medlemmer” i korgplante-familien.

Sigrid Haavik

Barnemøter i Mosvik

På bedehuset i Mosvik samles annenhver torsdag mange unger til barnemøte. Barnemøtene er en videreføring av søndagsskolen – og ble for noen år siden av praktiske grunner lagt til torsdag ettermiddag. Møtene i Mosvik ledes av Liv Braseth, med Hjørdis Sætereng som en viktig medhjelper.

Møtene begynner med en registrering av barna der de får utdelt et merke. Etterpå er det en bibelfortelling der det blir brukt en flanellograf for at man bedre skal kunne følge med det som blir sagt. Det er også forskjellige arbeidsoppdrag som følger med – og det blir laget mange gaver og pyntegjenstander på møtene. Til slutt er det matserving og loddtrekning som alltid er svært populært.

Barnemøtene ønsker å formidle Bibelens fortellinger til barna. De får høre Guds ord, de får kristen kunnskap og de føres inn i et kristent fellesskap. Slike kristne barnemøter er kanskje viktigere enn noen gang, da kris-

Ungene i arbeid. Helene, Linnea, Helge Andre, Hjørdis, Liv, Olav, Rebekka, Benjamin og Elmer.

tendomsundervisningen for barn ellers er redusert.

Søndagsskolen og andre barnegrupper har en lang tradisjon i Norge. Man vet at allerede på 1700-tallet var det kristne møter for barn og haugianerne startet mange søndagsskoler utover på

1800-tallet. For om lag 140 år siden startet den første søndagsskolen i Trondheim. Søndagsskolen på bedehuset i Mosvik har også en lang tradisjon og mange mosbygger har gått der.

Liv ønsker å poengtere at barnemøtene har fått økonomisk støtte fra både Mosvik kommune og Mosvik menighetsråd. Ellers ønsker Liv og Hjørdis flere barn velkommen til bedehuset annenhver torsdag mellom klokken 17.30 og 19.00. Møtene er annonsert i Mosvik-orientering.

Til slutt noen ord om lokalet. Bedehuset ble satt opp i 1906 og er siden blitt drevet av forskjellige misjonsorganisasjoner. I dag er det mest møter i regi av Norsk Luthersk Misjonssamband.

Både voksne og barn er velkommen dit.

Mosvik bedehus.

Jan Sundseth

Koret Vivace

Koret Vivace har startet høstsesongen med å ta i mot mange nye sangere. Spesielt flott synes vi det er at de nye stemmene fordeler seg på aspirantkor, barnekor og ungdomskor!

Vårens sesong ble avsluttet med korstevner. Aspirantkorstevne på Inderøy hvor vi stod som arrangør og Barne- og ungdomskorstevne i Rørвик. På disse treffene møter vi kor fra hele Nord-Trøndelag. Vi deltar på korverksteder, diskotek og festkonsert.

Høstsesongens første konsert er allerede unnagjort. 15. september sang vi i Sakshaug gamle kirke. Et virkelig flott rom å synge i! Etter konserten serverte Inderøy lokallag av Fortidsminneforeninga kaffe og kaker på museet. Et hyggelig samarbeid.

For fem av korsangerne startet sesongen alt første uka i august med korsommerskole på Mjuklia. Der fikk de synge i kor med sangere fra hele landet. De fikk lønn for mye øving da de sang i Nidarosdomen under Olavsfestdagene. Uka bød også på mange nye korvenner og aktiviteter som klatretårn, taubane og kanopadling.

I slutten av september venter neste utfukt. Da reiser vi til Mosjøen. Der skal noen gå korlederkurs og andre skal på kortreff. Kor fra Bodø i nord til Inderøy i sør deltar på dette treffet. Treffet avsluttes med at alle korene og kursdeltagerne fremfører messen «Barn i Guds tid» av J. V. Ugland.

Av høstens program kan vi røpe at vi blir å høre på familiegudstjenester, både i mindre grupper og som helt kor. Tradisjonen tro byr vi også på Luciakonsert 13. desember. Men vi har også andre spennende prosjekter på gang, så følg med i avisa!

Dersom du synes det høres gøy ut å være med i Vivace, kan du ta kontakt med Silje (907 35 272) eller Siv Anette (951 22 201).

Barnekor. Foran fra venstre: Solveig, Mali Elisabeth, Ingrid, Tia, Emilie og Malin. Bak fra venstre: Johanna, Maja, Maja, Solveig, Malin, Frida, Sigrid Amalie og Hedda. Fraværende: Ragnhild, Toril, Astrid Helen, Signe og Runa.

Aspiranter. Foran fra venstre: Sienna, Hanna, Emma Sofie, Julie og Erika. Bak fra venstre: Thea, Tuva, Celice, Anna, Jenny, Zöey og Hanna.

Ungdomskoret. Agnethe, Christina, Laura, Aud-Sissel, Veronika, Hizen, Astrid, Eirin, Ashbjørg, Henriette og Thea. Fraværende: Sofie.

Ny redaktør

Kjerkebladet har fått ny redaktør. Det er Liv Skogset Værdal som var sentral i det store dugnadsprosjektet "Inderøybøkene Heim og Folk".

Liv Skogset Værdal har alltid vært glad i både å lese og skrive, og hun er genuint samfunns-, kultur- og historieinteressert. Hun er dessuten systematisk og nøyaktig, så det er ingen tvil om at Kjerkebladet har havnet i de rette redaktørhender. Som leder for slektsnemnda i Inderøy Museums- og Historielag, og senere som redaktør for bygdebøkene,

noe som var en kjempejobb over flere år, har hun fått god trening i å samle inn og systematisere stoff.

Et dugnadsprosjekt

Liv er allsidig og har stor arbeidskapasitet. Før var hun gårdkone med alt arbeid det innebar. I tillegg engasjerte hun seg tidlig i organisasjonsvirksomhet. Av større verv kan nevnes at hun var leder for Norges Bondekvinnelag – nå Norges Bygdekvinnelag fra 1995 til 2000. Hun har også engasjert seg i lokal- og fylkespolitikken, og har sittet både i skolestyret, hovedutvalg for undervisning, kommunestyre, formannskap og fylkestinget. Hun er interessert i alt som rører seg i samfunnet, men spesielt interes-

sert i kommunen og hjembygda. Det er noe av grunnen til at hun nå har takket ja til å tre inn som ny redaktør for Kjerkebladet.

I redaksjonskomiteen er en ny medarbeider, Jørgen Røflo. De to satt sammen i bygdeboknemnda, og er dermed et godt innarbeidet team fra før. Liv minner om at "Kjerkeblad for Inderøy" også er et dugnadsprosjekt som er avhengig av at folk trekker i lag. Hun har inntrykk av at bladet i dag fyller et informasjonsbehov, er til glede og inspirasjon og knytter menighetene sammen. Alle er velkomne til å skrive eller komme med bilder til bladet til oss i redaksjonskomiteen. På den måten får vi et levende, nyttig og aktuelt blad, og det vil vi ha, sier den nye redaktøren.

Kirkekonsserter i Inderøy høsten 2013

03.10 kl. 19.00	Sakshaug nye	Adrian Løseth Waade, fiolin
02.11	Sakshaug kirke	Jubileumskonsert med Koret på Våja og musikere
06.11 kl. 18.00	Sakshaug nye	Salmekveld med musikkonfirmantene
15.11 kl. 23.00	Sakshaug nye	Toner i natten, Silje Vang Pedersen og Siv Anette Lorentzen med venner
30.11 kl. 18.00	Sakshaug nye	Ole Edvart Antonsen og Didrik Solli Tangen med musikere
12.12	Sakshaug nye	Inderøy videregående skoles tradisjonelle julekonsert
13.12	Sakshaug nye	Luciakonsert, Vivace med musikere
15.12 kl. 19.00	Mosvik	Trad. Julekonsert med korps, kor og solister
18.12 kl. 19.00	Heggstad	Trad. Julekonsert med korps, kor og solister
22.12 kl. 19.00	Sakshaug	Trad. Julekonsert med korps, kor og solister

Noen av konsertene mangler klokkeslett. Konsertene blir kunngjort i Inderøyningen. Vi oppfordrer leserne til å følge med der!

Dåpskluten – eit livsminne

Alle som blir døypte i Salbergkyrkja får ein dåpsklut som gåve frå kyrkjelyden. Eit lite, men forseggjort stykke tekstil til avslutning på sjølve dåpshandlinga: Ei varsam tørking av dåpsvatnet frå eit tynt hårlag, kanskje blanda med ørsmå sveittedråpar frå ei umedvite kjensle av å vera til stades i noko uvanleg og framandt. Først seinare – langt seinare, kjem kanskje dåpskluten fram nettopp som eit symbol på det motsette, med dåpen som inngang til eit trygt fellesskap i kyrkjelyden og i den meir enn to tusen år lange tradisjonen som kyrkja vår er.

Korleis kom no dette i gang?

Vi spør ei av dei som gjennom mange år har sydd dåpsklutane i Salberg, Astrid Stubbe frå Røra.

”Det var medan Hans Kristian Solbu var prest her at tanken om dette kom fram. Aud Heggli og eg syntes ideen var god, og tok på oss arbeidet med å sy klutar, mest som ei slags prøveordning. Sia har vi berre halde fram, år etter år.”

Det er fint handverk dette, og mykje arbeid som er lagt ned?

”Å ja, med 12–20 klutar i året gjennom kanskje tretti år vart det vel nokre dagsverk av det til saman – sikkert fleire hundre. Men vi har alltid hatt eit godt samarbeid om oppgåva, og ser til at vi til kvar tid har eit opplag ferdig til bruk. Når eit nytt dåpsbarn skal berast fram, syr eg på dåpsdag og namn på barnet. Når det gjeld handverket, gjer vi så godt vi kan, men vi har blitt nøye på god tekstilkvalitet. I starten nytta vi halvlin, men no er det berre ekte lin som gjeld. Det gjeld og tråd til å sy og brodere.”

Ettersom de begge framleis held på med dette, har de vel fått tilbakemeldingar som inspirerer til vidare arbeid?

”Det får vi rett som det er. Vi veit at klutane blir tatt godt vare på. Mange set dei til og med i glas og ramme. Det hender og at foreldre kjem til Salberg kyrkje for å få døypt borna sine jamvel om dei bur andre stader, fordi dei ønskjer at dei skal få den same minnetingen som eldre sysken som er døypt her tidlegare. Slik kjenner vi at vi får att det vi treng for strevet.”

Ein stor takk til Aud og Astrid. Dei set spor etter seg, dei to Rørakvinnene. Ikkje prangande, ikkje som samtaleemne etter dåpspreika. Det var så mye som skjedde der framme, og det som skjer attom blir det sjeldan plass til... Men eit stykke linty blir med heim, som ei stillferdig rettesnor frå døpefonten, gjennom eit dåpsbarn, og inn i framtidsskyrkja.

Jørgen Røflo

Tidligere biskop Wagle besøkte Hustad kyrkje

I forbindelse med innvielse av Madonna-kopien i Mære kirke 8. september, var tidligere biskop i Nidaros, Finn Wagle, på visitt på Innherred.

Inderøy Lokallag av Fortidsminneforeningen hadde lørdag 7. september et fint arrangement i Hustad kyrkje, der også Wagle deltok.

Samværet ble åpnet med vakker sang av Runa Hestad Jensen, som også bidro senere i programmet. Inger Johanne Grønnesby fortalte interessant om Hustadkirkas historie, og Finn Wagle framførte et tanke-

vekkende kåseri med tittelen ”Kirkens verdigrunnlag”. Han tok utgangspunkt i paragraf 2

i Grunnlova der det nå står at “Værdigrundlaget forbliver vor kristne og humanistiske Arv”.

Morten Olsen Haugen fra den lokale Fortidsminneforeningen ledet arrangementet og overrakte takk til aktørene. Etterpå inviterte foreningen på kirkekaffe i våpenhuset og folk trakk ut på kirkebakken i godværet.

Et godt og stemningsfullt arrangement som hadde fortjent flere tilhørere enn de rundt tjuer som møtte opp.

Foto: Ellen Giskås

Slekters gang

INDERØY SOKN

Døpte

- 07.07. Magnus Aassve-Letnes
14.07. Oda Stavrum Klepp
Mie Nasset Aalberg
Peder Nordtug Skogset
Amanda Marie Gjervik Gisvold
Lornts Kristian Saxhaug
Liam Harry Celliers
18.08. Eivor Lorentsen Tronhus
Kristian Schjefte Sundli

- 08.09. Sverre Sund

Vigde

- 23.02. Katrine Trøgstad og
Martin Henning Storli
08.06. Marit Larsen og Vidar Rao
22.06. Kristin Grendal Bones og
Geir Bones
06.07. Ann-Kristin Haugberg og
Lasse Christopher Solheim
Elin Bastholm Berenger og
Bård Magnus Thraning
13.07. Mona Finstad og Rune Rømuld
20.07. Mona Nymoene og Ingar Langås
Mariann Bekkos og Erling
Gunleiksrud Bekkos (velsign.)
27.07. Irene Fosså og
Hans Tåle William Willerud
Brit Iren Snerting og
Erling Gunnleiksrud Ystgård
Unn-Eirill Barstrand og
Øystein Geving Bjørnes
03.08. Kathrine Høiberg Fossum og
Håvard Foss Gran

- 10.08. Anita Kjesbu og
Ove Arman Engan
17.08. Lise Lyngsaunet Skrove og
Per Magnus Værdal
Wenche Brønstad og
Erik Stavrum
Marit Johanne Skjelbred
Sæther og Morten Dretvik
07.09. Berit Hofstad og
Arve Grønvold

Døde

- 11.06. Jon Lundemo f. 1947
02.08. Anne Elise Bragstad f. 1937
06.08. Audun Løkset f. 1941
21.08. Jorun Hokstad f. 1917
24.08. Jorunn Ingeborg Monsen
f. 1922
31.08. Odd Jarle Bragstad f. 1942

RØRA SOKN

Døpte

- 16.06. Amanda Madelen Bolkan Olsen
28.07. Mia Ystmark Kummernes
01.09. Vilde Berg Haugen
Margrete Stavrum
Victoria Tanberg Haugseth

Vigde

- 23.03. Solveig Lid og Ingve Holmen
13.07. Ida Kvelstad og Stian Østereng

Døde

- 24.06. Ella Indgul f. 1935
26.06. Iver Stenstad Indgul f. 1931
29.07. Signe Ellingsen f. 1913
08.09. Rolf Austad f. 1924

SANDVOLLAN SOKN

Døpte

- 30.06. Benjamin Olai
Brandsvikhaug Hanssen
21.07. Sara Hjelde Lilleby
Magnus Skjelvan-Strandvik
29.07. Filip Nikolaisen
11.08. Camilla Dammen Skjelvan
Henrik Fjeset

Vigde

- 13.07. Kristin Werstad og
Øyvind Svedjan Blæstervold

Døde

- 16.08. Marta Jøsås Tromsdal f. 1925
18.08. Agnes Anny Bartnes f. 1928
22.08. Magnar Skjelvan f. 1947

MOSVIK SOKN

Døpte

- 15.09. Rikke Helene Ørsjodal
Celine Waagen

Døde

- 27.07. Marit Aaring f. 1914

Messeliste

<p>13.10. 21.s. i treenighet Luk 12, 13-21 Heggstad kyrkje kl 11.00 Høymesse v/vikarprest Sverre Gustad. Høsttakkefest</p>	<p>17.11. 26. s. i treenighet Luk 13, 10-17 Heggstad kyrkje kl 11.00 Familiegudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium. Utdeling av 4-årsbok</p>	<p>08.12. 2. s. i advent Hebr. 6, 13-19 a Mosvik kyrkje kl 11.00 Høymesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p>
<p>20.10. 22. s. i treenighet Luk 10, 25-37 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Einar Bach Skomsvoll. Høsttakkefest</p>	<p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Kveldsgudstjeneste v/prestevikar Jan Olav Veium</p>	<p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Lysmesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p>
<p>Vestvik kirke kl 11.00 Høymesse v/prost Gustav Danielsen. Høsttakkefest</p>	<p>23.11. Sakshaug kyrkje kl 15.00 Musikkandakt v/Hans Birger Neergård</p>	<p>13.12. Sakshaug kyrkje kl 18.00 Luciakonsert v/barnekoret Vivace</p>
<p>27.10. Bots- og bønnedag Luk 15, 11-32 Salberg kyrkje kl 19.00 Kveldsgudstjeneste v/spr. Einar Bach Skomsvoll</p>	<p>24.11. Domssøndag Joh 9, 39-41 Vestvik kyrkje kl 11.00 Høymesse v/vikarprest Sverre Gustad</p>	<p>15.12. 3.s. i advent 1. kor 3, 18-23 Salberg kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Einar Bach Skomsvoll</p>
<p>03.11. Allehelgenssøndag Luk 6, 20-23 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Høymesse v/spr. Einar Bach Skomsvoll og prostiprest Geir Gravås. Minnemarkering for alle sokna i prestegjeldet</p>	<p>01.12. 1. s. i advent Rom 13, 11-12 Sakshaug kyrkje kl 11.00 Familiegudstjeneste v/spr. Einar Bach Skomsvoll. Utdeling av 4-årsbok</p>	<p>Mosvik kyrkje kl 19.00 Julekonsert</p>
<p>10.11. 25. s. i treenighet Joh 5, 1-15 Salberg kyrkje kl 11.00 Familiegudsteneste v/prost Gustav Danielsen. Høsttakkefest. Utdeling av 4-årsbok</p>	<p>Salberg kyrkje kl 19.00 Lysmesse v/vikarprest Sverre Gustad</p>	<p>18.12. Mosvik kyrkje kl 18.30 Fakkelmesse v/prestevikar Jan Olav Veium</p>
<p>Mosvik kirke kl 11.00 Familiegudstjeneste v/sokneprest Einar Bach Skomsvoll. Utdeling av 4-årsbok</p>	<p>Heggstad kyrkje kl 19.00 Lysmesse v/spr. Einar Bach Skomsvoll</p>	<p>Heggstad kyrkje kl 19.00 Julekonsert</p>
		<p>22.12. 4.s. i advent Rom 15, 8-13 Stokkan grendehus kl 11.00 Gudstjeneste v/spr. Einar Bach Skomsvoll</p>
		<p>Sakshaug kyrkje kl 19.00 Julekonsert</p>

INDERØY PRESTEGJELD

www.inderoy-prestegjeld.no

KYRKJEKONTORET

Inderøy kyrkjekontor tlf. 74 15 60 20
Telefax 74 15 60 21
Sokneprest Einar Bach Skomsvoll 74 15 60 20
..... mobil 952 78 243
e-post: post@inderoy.kirken.no

KONTORTID

Mandag–fredag kl. 10.00–14.00
Ellers etter avtale. Mandag har prestene fri.

INDERØY KIRKELIGE FELLESRÅD:

Kyrkjeverge:
Kjell Westerdahl tlf. 74 15 60 20
mobil 910 05 835

Assisterende kyrkjeverge:

Helge Brattaker mobil 917 10 639

Kantorar:

Siv Anette Lorentzen mobil 951 22 201
Silje Vang Pedersen mobil 907 35 272

Kyrkjetenar / kyrkjegardsarbeidar:

Tor Gunnar Nilsen mobil 909 13 467
Kåre Jørstad mobil 906 52 806
Odd Hamstad mobil 957 98 990
John Halvor Berg mobil 906 64 605

Leiar i fellestrådet:

Ann-Kristin Wiik Langfjæran,
mobil 951 75 797

INDERØY SOKN:

Leiar i soknerådet:
Maria Aune mobil 957 95 586

Inderøy Kirkestue: Bestilling av rom i
forbindelse med minnesamvær, selskaper
m.m.: Solveig B. og Reidar Pedersen,
tlf. 47 64 49 09, mobil 957 88 829

RØRA SOKN:

Leiar i soknerådet:
Frode Neergård mobil 917 97 848

SANDVOLLAN SOKN:

Leiar i soknerådet:
Gunvor S. Moberg mobil 924 65 985

MOSVIK SOKN:

Leder i menighetsrådet:
Ann-Kristin Wiik Langfjæran,
mobil 951 75 797

Mosvik kirkestue

Bestilling tlf. 917 10 639

KJERKBLAD FOR INDERØY

Utgjevar: Sokneråda i Inderøy prestegjeld

Redaksjonskomité: Liv Skogset Værdal, redaktør (e-post: liv.vaerdal@online.no), Einar Bach Skomsvoll
(e-post: einar.bach.skomsvoll@inderoy.kirken.no), Kari Nikolaisen (e-post: kari.nikolaisen@ntebb.no),
Nina Fossum (e-post: ni-fossu@online.no), Jørgen Røflo (e-post: jorgen.roflo38@gmail.com).

Konto Sparebank1: 4202 18 67785

Det står skrevet: *De seier: Det er enno fire månader før hausten kjem. Men høyr kva eg seier
dykk: Løft opp augo dykkar å sjå på åkrane, korleis dei alt gulnar mot hausten!
Den som haustar får løn og samlar grøda til tveleg liv, så dei skal få gleda seg
saman både den som sår og den som haustar. For her høver det ordet at det er
ein som sår og ein annan som haustar.* Joh. 4, 35-37